

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทุกสิ่งที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคู่นี้กำลังจะจบสิ้นลง ดังนั้นจงมีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในสิ่งนั้นทั้งหมด พ่อกำลังสร้างโลกใหม่เพื่อลูก
- คำถาม:** นัยสำคัญใดที่หลอมรวมอยู่ในความเจ็บสับสนของลูกๆ
- คำตอบ:** เมื่อลูกนั่งในความเจ็บสับสน ลูกจดจำดินแดนแห่งความเจ็บสับสน ลูกรู้ว่าความเจ็บสับสนหมายถึงการตายขณะที่มีชีวิต พ่อในรูปของสัทกูรูได้สอนวิธีที่จะทำให้ลูกคงอยู่อย่างเจ็บสับสนที่นี้ เมื่อลูกอยู่ในความเจ็บสับสนลูกก็กำลังเผาบาปของลูก ลูกมีความรู้ว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ผู้คนในชุมชนทางจิตอื่นนั่งในความเจ็บสับสนแต่พวกเขาที่ไม่มีความรู้ของดินแดนแห่งความเจ็บสับสน

โอมซานติ ชีพบาปากำลังพูดกับลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ในกิตะได้มีการเขียนไว้ว่า ศรีกฤษณะพูดแต่ในความเป็นจริงแล้ว เป็นชีพบาปาที่พูด กฤษณะไม่สามารถเรียกว่าเป็นบาปา ผู้คนของบาร์ตรูว่ามีสองพ่อ พ่อทางโลกและเหนือโลก พ่อเหนือโลกเรียกว่าพ่อสูงสุดพ่อทางร่างไม่สามารถเรียกว่าพ่อสูงสุด ไม่ใช่พ่อทางร่างกายที่กำลังอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก เป็นพ่อเหนือโลกที่กำลังอธิบายแก่ลูกเหนือโลก ก่อนอื่นลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบซึ่งลูกเรียกว่าดินแดนนิพพาน ดินแดนแห่งการหลุดพ้นหรือดินแดนที่อยู่เหนือเสียง เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลานี้ลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความเจ็บสับสน เพียงสถานที่นั้นเท่านั้นที่เรียกว่าหอคอยแห่งความสงบ ขณะที่นั่งที่นี้ ก่อนอื่นลูกต้องนั่งในความเจ็บสับสน ในชุมชนทางจิตอื่นๆก่อนอื่นเขาก็นั่งในความเจ็บสับสนแต่พวกเขาไม่ได้มีความรู้ของดินแดนแห่งความเจ็บสับสน ลูกๆรู้ว่าลูกดวงวิญญาณต้องละร่างเก่านี้และกลับบ้าน จะมีการละร่างกายไปเมื่อไรก็ได้ตลอดเวลาและดังนั้นลูกจงศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีในสิ่งที่พ่อกำลังสอนลูก ท่านคือครูสูงสุด ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และเป็นกูรูด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีโยคะกับท่าน ผู้เดียวนั้นก็ทำงานรับใช้ทั้งสามรูปแบบ ไม่มีบุคคลใดสามารถทำงานรับใช้ได้ทั้งสามรูปแบบ พ่อผู้เดียวนั้นสอนให้ลูกมีความเจ็บสับสน การตายขณะที่มีชีวิตก็เรียกว่าเป็นความเจ็บสับสน ลูกรู้ว่าเวลานี้พวกเราต้องไปบ้านสู่ดินแดนแห่งความเจ็บสับสน ถ้าดวงวิญญาณไม่กลับมาบริสุทธิ์ก็ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ทุกคนต้องกลับไปและเหตุนี้เองจึงมีประสบการณ์ของการลงโทษสำหรับการกระทำที่เป็นบาปในเวลาสุดท้าย และแล้วบางครั้งแม้กระทั่งสถานภาพก็ถูกทำลาย ต้องมีผลรางวัลและการลงโทษสำหรับลูกที่พ่ายแพ้ต่อมายา พ่อมาเพื่อให้ลูกสามารถเอาชนะมายา แต่เนื่องจากความไม่ระมัดระวัง ลูกจึงไม่จดจำพ่อ ที่นี้ ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนก็เร่รอนไปทั่วอย่างมา พวกเขารู้จักผู้เดียวผู้ที่พวกเขาเคยก้มกราบ พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากการเร่รอน ได้มีการอธิบายแล้วว่าความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน ผู้คนล้มลุกคลุกคลานในเวลากลางคืนเท่านั้น ความรู้คือกลางวันนั้นคือยุคทองและยุคเงิน ขณะที่ความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงกลางคืน นั่นคือยุคทองแดงและยุคเหล็ก ทั้งหมดนี้คือช่วงระยะเวลาของละคร สำหรับครึ่งหนึ่งของเวลาเป็นกลางวันและอีกครึ่งหนึ่งของเวลาเป็นกลางคืนเป็นกลางวันและกลางคืนของประชาธิปไตยบราห์มาภุมารและกุมารี นี่คือการที่ที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาในยุคบรรจบพบกันที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองผู้คนพูดถึงชีพราตรีว่าเป็นกลางคืนของชีวา ผู้คนไม่เข้าใจว่าชีพราตรีคืออะไร นอกจากลูกแล้วไม่มีแม้แต่บุคคลเดียวที่รู้ถึงนัยสำคัญของชีพราตรีเพราะนี่คือช่วงกลาง เมื่อกลางคืนกำลังจะสิ้นสุดลงและกลางวันเริ่มขึ้น นี่เรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ช่วงระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของทุกๆวงจร ไม่ใช่ที่ท่านมาในทุกยุค พวกเขาแม้กระทั่งเรียกการบรรจบกันของยุคทองและยุคเงินว่าเป็นยุคบรรจบพบกัน พ่อพูดว่า นั่นเป็นสิ่งที่ผิด ชีพบาปาพูดว่า จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สิ่งนี้เรียกว่าเป็นไฟของโยคะ ลูกทั้งหมดคือบราห์มินผู้ที่สอนโยคะเพื่อให้พวกเขากลับมาบริสุทธิ์ พร่าห์มเหล่านั้นทำให้ผู้อื่นนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาราคะ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างพร่าห์มเหล่านั้นกับลูก พวกเขาคือสิ่งสร้างทางร่างกายในขณะที่ลูกคือสิ่งสร้างทางปาก ทุกสิ่งต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดีมาก เมื่อมีใครบางคนมาก่ออธิบายแก่พวกเขาว่า จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและบาปของท่านจะได้รับการปลดปล่อยและท่านจะได้รับมรดกของท่านจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และแล้วยังลูกสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและดลใจให้ผู้อื่นสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากเพียงใดลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น พ่อมาเพื่อให้ลูกที่ไม่บริสุทธิ์กลับมามีบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยความซื่อสัตย์ ทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์กูรูเหล่านั้นไม่สามารถชำระผู้ใดให้บริสุทธิ์ได้ ชื่อของชีพบาปา คือ “ผู้ที่ชำระให้บริสุทธิ์” ท่านมาที่นี้เมื่อทุกคนได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ตามแผนของละครแล้วพ่อก็มา ก่อนอื่นใด อัลฟาอธิบายให้แก่ลูกๆ จดจำพ่อ ลูกพูดว่าพ่อคือผู้ชำระ

ให้บริสุทธิ์ พ่อทางจิตนั้นก็เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่า “โอ้ พระเจ้า!” หรือ “โอ้ บาบ!” อย่างไรก็ตามไม่มีใครมีคำแนะนำของท่าน ลูกผู้ที่เป็นของยุคบรรจบพบกันในเวลาที่ได้รับคำแนะนำนั้นแล้ว ผู้คนเหล่านั้นเป็นชาวกรีก ลูกไม่ใช่ชาวกรีก ใช่ หากบางคนพ่ายแพ้เขาก็ตกลงไปอย่างสมบูรณ์และทุกสิ่งที่เขาเคยหาได้ก็สูญสิ้น สิ่งหลักคือการกลับมามีชีวิตจากไม่บริสุทธิ์ นี่คือโลกที่เต็มไปด้วยกิเลสในขณะที่นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส, โลกใหม่ที่ซึ่งเหล่าเทพปกครอง เวลานั้นลูกๆรู้ว่า ก่อนอื่นเป็นเหล่าเทพที่ใช้ชาติเกิดมากที่สุด ในสิ่งนั้นเช่นกันผู้ที่เป็นดวงวิญญาณของสุริยะวงศ์อันดับหนึ่งก็ลงมา ก่อน ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกเป็นเวลา 21 ชั่วโมง เป็นมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นของความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุข ยุคทองเรียกว่าดินแดนแห่งความสุขอย่างสมบูรณ์ ยุคเงินคือครึ่งหนึ่งเพราะสององศาได้ลดลงไปเนื่องจากมีองศาที่น้อยลงพลังของแสงของพวกเขาตกลงไปด้วยเช่นกัน เมื่อองศาของพระจันทร์ลดลงก็จะมีแสงที่น้อยลงในที่สุดก็เหลือเพียงแค่เสี้ยวพระจันทร์ พระจันทร์นั้นไม่ได้เป็นศูนย์กลางสมบูรณ์ เป็นเช่นเดียวกันสำหรับลูก ลูกไม่ได้กลายเป็นศูนย์กลางสมบูรณ์ สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นหยิบหนึ่งของเกลียวในห่วงโซ่ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ดวงวิญญาณ นี่คือการชุมนุมของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้จะต้องเข้าใจด้วยสติปัญญา พระเจ้ามาเมื่อไร? เมื่อมีดวงวิญญาณอยู่มากมาย นั่นคือมีมนุษย์อยู่มากมาย ดวงวิญญาณสูงสุดก็มาในชุมนุมนี้ เหตุใดจึงมีชุมนุมของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด? ชุมชนเหล่านั้นเป็นไปเพื่อการกลับมาสกปรก ในเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ด้วยนายของสวนดอกไม้ ลูกกำลังกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง พ่อเรียกว่าผู้ทรงพลังอำนาจ เช่นที่พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ในทำนองเดียวกันราวันก็เป็นผู้ทรงอำนาจที่ไม่ยิ่งหย่อนเลย พ่อเองพูดว่า มายานั้นแข็งแกร่งมากและมีพลัง บางคนพูดว่า บาบ นั่นจดจำท่านและมายาก็ทำให้ฉันลืมท่าน ลูกเป็นศัตรูของกันและกัน พ่อมาและทำให้ลูกสามารถเอาชนะมายาและแล้วมายาก็เอาชนะลูก พวกเขาได้แสดงให้เห็นการบรรจบระหว่างเหล่าเทพกับปีศาจแต่ฉันไม่ได้เป็นเช่นนั้น นี่คือการบรรจบ ลูกกลายเป็นเทพด้วยการจดจำพ่อ มายาสร้างอุปสรรคในการจดจำระลึกถึงไม่ใช่ในการศึกษาเล่าเรียน อุปสรรคมาในการจดจำระลึกถึงเท่านั้น มายาทำให้ลูกลืมช้าแล้วช้าแล้ว ด้วยการกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างลูกก็ถูกดับโดยมายา คำพูดที่แรงอย่างมากก็ใช้กับผู้ที่มิถนอมอาหารคะ นี่คือการอำพรางของราวัน ที่นั่นเช่นกันที่บอกลูกให้กลับมามีชีวิตแต่บางคนก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อพูดว่า ลูกๆ อย่าได้ข้องแวะในกิเลส อย่าทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก แม้กระนั้นพวกเขาก็เขียนว่า บาบ มายาทำให้ฉันพ่ายแพ้ นั่นคือฉันทำให้ใบหน้าของฉันสกปรก มีผู้ที่นำเกลียดและสวยงาม ผู้ที่มีกิเลสก็นำเกลียดและผู้ที่ไม่มีกิเลสก็สวยงาม ไม่มีใครในโลกนอกจากลูกที่จะเข้าใจความหมายของ “นำเกลียดและสวยงาม” กฎฉะนั้นเรียกว่า “ซัยม-ซุนดร้า” ด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายความหมายของสิ่งนี้กับลูก เขาคือเจ้าชายอันดับหนึ่งของสวรรค์ ผู้นี้ก็ได้อ่านผ่านเป็นอันดับหนึ่งในความงาม และแล้วด้วยการกลับมามีชีวิตเกิดขณะที่ลงมาเขาก็กลับมา นำเกลียดและดังนั้นเขาจึงได้ชื่อว่า “ซัยม-ซุนดร้า” พ่ออธิบายความหมายนี้ ซัยมบาบบริสุทธิ์เสมอ ท่านมาและทำให้ลูกๆสวยงาม ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็นำเกลียดและผู้ที่บริสุทธิ์นั้นก็สวยงาม ที่นั่นมีความสวยงามตามธรรมชาติ ลูกๆมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นจึงมีคำยกย่องคำพูดของพระเจ้าว่า ผู้เป็นแม่เปิดประตูไปสู่สวรรค์ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่! เมื่อลูกพูดว่าขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ก็เป็นทีที่เข้าใจได้ว่ามีพ่อเช่นกัน พ่อเพิ่มคำยกย่องของผู้เป็นแม่ อันดับแรกคือลักษมีแล้วก็นารายณ์ ที่นั่นพวกเขามีคำว่านาย (มิสเตอร์) ก่อนแล้วจึงเป็นนาง (มิสซิส) ความลับของละครนี้ถูกสร้างขึ้นในลักษณะนี้ ก่อนอื่นใดพ่อผู้สร้างได้ให้คำแนะนำของท่าน หนึ่งในพ่อทางร่างที่มีขีดจำกัด และอีกหนึ่งคือพ่อเหนือโลกที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพราะลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน แม้แต่ขณะที่ได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดลูกก็จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกพูดว่า “บาบเมื่อท่านมาเรานั้นจะตัดขาดจากคนอื่นและเชื่อมโยงตัวเรากับท่านผู้เดียวเท่านั้น” ใครพูดสิ่งนี้? ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของเขาด้วยอวัยวะเหล่านี้ แต่ละดวงวิญญาณกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งหรือยากจนตามการกระทำประเภทต่างๆที่เขาได้กระทำ สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับการกระทำ ลักษมีและนารายณ์ได้กลายเป็นนายของโลก พวกเขาได้ทำอะไร? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไร? เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ พ่อพูดว่า จงมีการวางแผนต่อสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคุณนี้ ทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้นลง เมื่อบ้านใหม่กำลังมีการสร้างขึ้นมาก็มีการวางแผนต่อบ้านเก่า ลูกๆจะพูดว่าบาบของเราได้สร้างบ้านใหม่สำหรับพวกเรา และดังนั้นพวกเขาจะไปและอยู่ที่นั่น บ้านเก่านี้จะถูกทำลาย นี่คือการสร้างที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาเพื่อก่อตั้งสวรรค์ นี่คือการก่อสร้างที่สกปรก เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าตรีมูรติชีวา ลูกกลายเป็นผู้ที่มีชัยชนะ ในความเป็นจริงตรีมูรตินี้คือตราประจำตระกูลของลูก สกูลบราห์มินของลูกนี่คือสกุลที่สูงส่งที่สุด นั่นคือจก อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้ถึงตราประจำตระกูลนี้ ซัยมบาบกำลังสอนพวกเราผ่านบราห์มาบาบเพื่อให้พวกเรากลายเป็นเทพ การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น เมื่อโลกกลับมาตาโมประธาน ภัยพิบัติทางธรรมชาติก็จะช่วยเหลือด้วยเช่นกัน พวกเขาเผาแต่ใช้สติปัญญาของพวกเขาในการประดิษฐ์สิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์มากมายด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าชิปนาซุจะปรากฏออกมาจากท้องของพวกเขา แต่สิ่งเหล่านั้นจะปรากฏออกมาด้วยวิทยาศาสตร์ที่สิ่งนั้นจะทำลายเผ่าพันธุ์ทั้งหมด ได้

มีการอธิบายแก่ลูกว่า ชีพบาบา นั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ชีพบาบาและเหล่าเทพที่ควรได้รับการกราบไหว้บูชา บราห์มินไม่สามารถได้รับการกราบไหว้บูชาเพราะแม้ว่าลูกดวงวิญญาณจะบริสุทธิ์แต่ร่างกายของลูกก็ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองลูกจึงไม่สามารถเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกมีค่าควรได้รับการยกย่อง เมื่อลูกกลายเป็นเทพ ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์และลูกได้รับร่างใหม่ที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกมีค่าควรแก่การยกย่อง มีคำกล่าวว่า ขอคาราวะต่อผู้เป็นแม่! กองทัพของผู้เป็นแม่ทำอะไร? ผู้เป็นแม่ที่ให้ความรู้ด้วยการทำตามศรัทธา ผู้เป็นแม่ให้ความรู้แก่ทุกคนบนพื้นฐานของศรัทธา ผู้เป็นแม่ให้ทุกคนดูดซับน้ำทิพย์แห่งความรู้ เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ มีการเขียนเรื่องราวต่างๆมากมายในคัมภีร์ซึ่งพวกเขาแต่งและถ่ายทอดแก่ผู้อื่น ลูกเฝ้าแต่พูดว่า นั่นคือความจริง นั่นเป็นความจริง หากลูกนั่งที่นี้และถ่ายทอดความรู้นี้แก่พวกเขา พวกเขาจะพูดว่า นั่นคือความจริง นั่นคือความจริง “สัต สัต” (“จริง จริง”) เวลาที่ลูกจะไม่พูดว่าสิ่งนั้นเป็นจริงอีกต่อไป ผู้คนมีสติปัญญาที่เป็นหินเช่นนั้นที่พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “นี่เป็นความจริง นี่เป็นความจริง” มีการจดจำกันว่า มีผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินและผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง การมีสติปัญญาที่สูงส่งหมายถึงการเป็นเจ้าของแห่งความสูงส่ง ในเนปาลพวกเขามีภาพของเจ้าแห่งความสูงส่ง นั่นคือลักษมีและนารายณ์ผู้ที่เป็นเจ้าของดินแดนแห่งความสูงส่ง นี่คือราชวงศ์ของพวกเขา สิ่งหลักคือการรู้ความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้าง ฤๅษีและมุนีก็เคยพูดว่า “เนติ เนติ” (“ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น”) เกี่ยวกับท่าน เวลาที่ลูกรู้ทุกสิ่งจากพ่อ นั่นคือในเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่นับถือพระเจ้า มายา ราวันทำให้ลูกเป็นผู้ที่ไม่นับถือในพระเจ้า อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีสำนึกเสมอว่าลูกบราห์มินคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา สกูลของลูกสูงสุดในบรรดาทั้งหมด ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์
2. อย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับการจดจำระลึกถึง เป็นเพราะสำนึกที่เป็นร่างที่มายาสร้างอุปสรรคในการจดจำระลึกถึง ดังนั้นก่อนอื่นใดละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ทำลายบาปทั้งหมดของลูกด้วยพลังโยคะ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะมายาและมองเห็นเกมในรูปที่น่ากลัวของมายาอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ผู้ที่ต้อนรับมายาจะไม่หวาดกลัวเมื่อมองเห็นรูปที่น่ากลัวของมายา เมื่อดูเกมอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกจะสนุกกับตนเอง เพราะจากภายนอกมายาอาจจะมีรูปแบบของสิ่งใดแต่เธอไม่ได้มีพลังกำลังแม้กระทั่งเท่ากับแมว เป็นเพียงเพราะว่าลูกกลัวและให้รูปที่ใหญ่โตแก่เธอ “ฉันจะอย่างไรดี? สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร?” ลูกต้องจดจำบทเรียนของ “สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดีและสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นจะดียิ่งกว่า ดูเกมอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา

คติพจน์: ผู้ที่มีความอดทนจะไม่อิจฉาความรู้สึกรหรือธรรมชาติของใคร พวกเขาฟังสิ่งที่ไร้สาระด้วยหูข้างหนึ่งและให้มันออกไปด้วยหูอีกข้างหนึ่ง

*** โอม ชานติ ***